

Біографічна довідка

Палієнко Микола Олександрович народився 3 жовтня 1944 р. в селі Семенівка, Арбузинського району, на Миколаївщині, у родині хліборобів. Закінчив філологічний факультет Одеського державного університету імені І.І. Мечникова та Вищі літературні курси при Літературному інституті в Москві. Працював у тракторній бригаді, на будовах Донбасу, у районній та обласних газетах, кореспондентом Одеського обласного радіо. Тривалий час був літературним консультантом Одеської обласної організації Національної спілки письменників України. Обирався заступником голови правління Одеської обласної організації НСПУ, редагував молодіжний альманах «Південна ліра», очолював обласне літературне об'єднання імені Євгена Бандуренка.

Друкуватися почав у шкільні роки. Автор 15 поетичних збірок «Лукашева сопілка» (1972), «Щедриця» (1975), «Зелені космодроми» (1979), «Тяжіння поля» (1984), «Заповідаю долю» (1986), «Зоря Шевченка» (1999), «Озвися перепілкою» (2003), «Щоб Україна пам'ятала волю» (2005), «Послання Чернечої гори» (2004), «Маленька книжечка Тарасика» (2006), «Свята пора Кобзаря» (2007), «А зозулі кували» (2008), «П'ять колосків із голоду» (2009), «І дієсловом любиш теж» (2011), «У світлі Кобзаря» (2013).

Поезія Миколи Палієнка – енергійна, сердечна, глибоко патріотична, сповнена любові до рідної землі, до материнської мови. У 1997 році на першому Всеукраїнському конкурсі «Українське національне відродження» за кращий художній твір про рідну материнську мову Миколі Олександровичу було присуджено перше місце за «Баладу про рідну мову».

Його твори перекладені кількома слов'янськими та іншими мовами, на вірші поета написано низку пісень.

М. Палієнко – лауреат всеукраїнських премій імені Павла Тичини (2007) та імені Степана Олійника (2008), обласної премії імені Макара Посмітного (1997), міської премії «Твої імена, Одесо» (2002), «Українська мова – мова єднання», міжнародної премії Фонду Тараса Шевченка (2013).